

ఒక్కొక్కటిగా చేసిన మొదటి పది పరుగులు

శారీరక, ఆత్మీయ అభివృద్ధి కొరకైన సూత్రాలను క్రికెట్ ఆటద్వారా కనుగొనుట

క్రికెట్ అనే ఆటలో విజయం సాధించాలంటే తన తోటి ఆటగాడితో జతగా ఎక్కువ పరుగులు జోడించడానికి ప్రయత్నించాల్సి ఉంటుంది. టెన్నిస్, గోల్ఫ్ వంటి ఆటలవలె కాకుండా అందరి సమిష్టి కృషితోనే క్రికెట్ ఆడి గెలవాలి.నేనుకూడా ఈ పుస్తకం వ్రాసేటప్పుడు చాలామంది వ్యక్తులపై ఆధారపడవలసి వచ్చింది.

నన్ను నిత్యం ప్రోత్సహించి నా వెన్నుంటే ఉన్న నా తమ్ముడు జేమ్స్ దినేష్ కు నా ప్రత్యేక కృతజ్ఞతలు తెలుపుచున్నాను. ఈ పుస్తకానికి పేరు పెట్టినపుడు దీనిలో నిగూఢ అంశాలనుగూర్చి చర్చించినపుడు నా తమ్ముడు ఎంతో ఓపికతో ఆలకించి నాతో సహకరించినందువల్లే విజయవంతంగా ఈ పుస్తకాన్ని వ్రాసాను. త్వరగా దీన్ని పూర్తిచేయాలనే ఆతురతతో నేను చేసిన చిన్న చిన్న తప్పిదాలనుబట్టి నా తమ్ముడు నన్ను కోపగించుకునేవాడు. ఇంతకు మునుపుకూడా ప్రారంభలో ఉన్న ఆతురత మరియు ఆసక్తి పని కొనసాగిన కొద్ది లేనందువల్ల చాలా పనుల్లో జాప్యం లేదా అర్థంతరంగా ఆగిపోవడం జరిగింది. అందుకే నా తమ్ముడు కొంత అసహనానికి గురయ్యేవాడు అయినా వాటన్నింటినీ సమాంతరంగా సరిచేసుకుంటూ సమయానికి ఈ పుస్తకాన్ని అందుబాటులోనికి తెచ్చాము.

ఈ పనిలో ఇకా చాలామంది సహకారం అందించారు. ఒక సంవత్సరం క్రితం నా ప్రియ స్నేహితుడు డ్యుయిట్ రాబిన్సన్ నన్నంతో ప్రోత్సహిస్తూ తన విలువైన సూచనలు మరియు సలహాలను అందించారు. ఆయన క్రికెట్ ఆడకపోయినా దానిపై తనకున్న అవగాహనమేరకు తన సూచనలద్వారా దీన్ని పూర్తి చేయడానికి దోహదపడ్డారు. ముఖాముఖంగా కలుసుకోవచ్చుటకీ వివిధ రచనల సంకలనం మరియు ముద్రణ పట్ల తనకున్న విశేషమైన అనుభవాన్నిబట్టి నా స్నేహితునికీ సన్నిహితుడైన రాండ్లీ ఎలియోట్ తన విలువైన సలహా మరియు సూచనలతో ప్రోత్సహించారు. వివిధ దేశాల్లో విభిన్న సంస్కృతుల మధ్య నివసిస్తున్న అనేకమందికి అందుబాటులోనికి తెచ్చేలా తుదిదశలో నాతో కలిసి నిర్వహించిన కృషిని నాకు సహకారమందించిన నా కార్యాలయ సిబ్బంది పెల్లి జాక్ మరియు రేచల్ కుల్చియోకలనిలకు నా ప్రత్యేక కృతజ్ఞతలు తెలుపుచున్నాను.

నాపై ఎంతో సమృద్ధి ఉంది పుస్తకం వ్రాయడంలోని ఉద్దేశాన్ని మరియు దర్శనాన్ని అవగాహనచేసుకుని తదనుగుణంగా ముందుమాట వ్రాసిన క్రికెట్ దిగ్గజం సర్ వివియన్ రిచర్డ్స్ గారికి నా హృదయపూర్వక ధన్యవాదాలు తెలియజేస్తున్నాను. సర్ వివియన్ రిచర్డ్స్ తో పాటుగా 1975 వ సంవత్సరంలో శ్రీలంక పర్యటనకు వచ్చి భారతదేశం మరియు పాకిస్తాన్ జట్లతో కూడా ఆడిన నా చిన్ననాటి అభిమాన క్రికెటర్ బెర్నార్డ్ జూలియన్ కు నా ప్రత్యేక కృతజ్ఞతలు. మా నాన్న మరియు మా రెండో అన్నయ్య డేవిడ్ సురేష్ వలె కలిసి వారి ఆట చూడడానికి కొలంబోలోని సి.సి.సి క్రికెట్ మైదానానికి వెళ్ళాను. సర్. వివియన్ రిచర్డ్స్ గారు పరుసగా రెండు సిక్సర్లు కొట్టి ఆట గెలిపించిన సంగతి నాకు యిప్పటికీ జ్ఞానకమే. ఒకసారి గయానానుండి తిరిగి వస్తూ పోర్ట్ ఆఫ్ స్పెయిన్ లోని బెర్నార్డ్ జూలియన్ గారి యింటి వరదాలో బెర్నార్డ్ జూలియన్ గారి కలుసుకుని కొద్దిసేపు వారితో ముచ్చటించాను. ఒక్కొక్కటిగా చేసిన పది పరుగులు అను ఈ పుస్తకాన్ని రచిస్తున్న సమయంలో యింటి వరదాలో బెర్నార్డ్ జూలియన్ గారి కలుసుకోవడం, కొద్దిసేపు మాట్లాడడం గొప్ప ఆధిక్యతగా భావిస్తున్నాను. నా ఆలోచన నచ్చి ఈ పుస్తకాన్ని అనేకమందికి పరిచయం చేసే మాటలు వారు వ్రాయడం నాకెంతో ఆనందాన్నిచ్చింది.

కలసి ఒకే పాఠశాలలో విద్యనభ్యసించిన నాకంటే కొన్ని సంవత్సరాలు పెద్దవాడైన పెల్టా జూలియన్ కు నా ధన్యవాదాలు తెలియజేయాలి. మా అమ్మ ప్రాథమిక పాఠాలు నేర్పించినందునుబట్టి తరచుగా మా యింటికి వస్తూ పోతూ ఉండేవాడు గనుక మా గురించి అతనికి పూర్తిగా తెలుసు. అంతమాత్రమే గాక క్రికెట్ ఆటపై అవగాహన కల్గిన పుస్తకాన్ని కులంకశంగా సంకలనం చేయగల వ్యక్తిగా పెల్టాను గుర్తించి అతనికి బాధ్యత అప్పగించాను.

ఉన్నత విద్యనభ్యసించే సమయంలో నా ఆధ్యాత్మిక గురువైన రెవ.దులుప్పే చిత్రా గారికి నా ప్రత్యేక కృతజ్ఞతలు. ఆయనంటే నాకెంతో అభిమానం మరియు గౌరవం. కల్వరి చర్చి సంఘకాపరి పాస్టర్. టి.స్సా వీరసింఘే గారికి మరియు మా బృందానికి నాయకత్వం వహించిన ఆత్మీయ నాయకుడు అజిత్ అభిరుద్రేగార్లకు నేనెంతో రుణపడి ఉన్నాను. అన్ని విషయాల్లో వారిద్దరు యధార్థవంతులుగాను విశ్వాస వీరులుగాను తమ్ముడు ము నిరూపించుకున్నారు గనుక మాకెంతో మార్గదర్శకులయ్యారు.

22 సంవత్సరాలకే ఉన్నత విద్య నిమిత్తం అమెరికా దేశంలోని ఓరల్ రాబర్ట్ విశ్వ విద్యాలయానికి వెళ్ళాను. అక్కడ విశ్వాసంలో బలపడుచూ దేవుని స్వరాన్ని ఆలకించు అనుభవాన్ని పొందుకున్నాను. రెండు సంవత్సరాలు గడిచి జీవితంలో ఎదురయ్యే సవాళ్ళకు ధీటుగా స్పందించి వాటిని పరిష్కరించుకునే ఆత్మ సైర్యాన్ని అక్కడే పొందుకున్నాను.

గత 25 సంవత్సరాలుగా ప్రతి ఆదివారం ఉదయం దేవుని వాక్యమనే జీవాహారంతో నన్ను బలపర్చుచున్న న్యూజెర్సీ, డెల్రాన్ లోని కల్వరి సంఘ కాపరియైన పాల్ జాక్సన్ గారికి నా కృతజ్ఞతలు తెలుపుచున్నాను. ఈ పుస్తకం రచించినంతకాలం ప్రార్థించి నన్ను బలపర్చిన వల్లల నాయర్ మరియు మార్క్ స్పూలర్ గార్లకు నా ప్రత్యేక కృతజ్ఞతలు.

బలమైన బంధాలకు ప్రతీకలుగా నిలిచిన మా తల్లితండ్రులు శ్రీ జార్జి మరియు శ్రీమతి. సరోజిని గార్లు అంతమాత్రమేగాక నా సహోదరులు డేవిడ్ సురేష్ జేమ్స్ దినేష్ లనుబట్టి నేనెంతో దీవించబడ్డాను. మేము బహుగా ప్రేమించిన క్రికెట్ ఆటలో లాగ కుటుంబంలో వీరు మంచి సంబంధబాంధవ్యాలను నెలకొల్పారు.

వివాహమైన ఆరంభ దినాల్లో భార్యతో గడపడం కంటే ఎక్కువగా క్రికెట్ ఆటలోనే ఎక్కువసేపు ఉండాల్సి వస్తుందని నా భార్య డానిలీన్ కొరకు నా ఆటను త్యాగం చేసి ఆమె ద్వారా ఎంతో సూర్తి పొందిన నేను ఆమెకు కృతజ్ఞతలు చెప్పకుండా ఉండలేను. మీకా, నికోలస్, డైలాన్, మైరా, సవ్వానా అను నా పిల్లలతో కలిపి ఏడుగురు సభ్యులకు నేను కుటుంబ నాయకుణ్ణి. కుటుంబ జీవన విధానంలో నేను తీసుకునే ఉత్తమమైన నిర్ణయాలే నన్ను కుటుంబానికి ఆదర్శవంతమైన నాయకునిగా నిలబెట్టుచున్నాయి. అందుకే నేను ఈ పుస్తకాన్ని రచించి మీకు అందించ గలిగాను.

ఉపోద్ఘాతం

1973వ సంవత్సరంలో ఒకరోజు సాయంత్రం 7:45 నిమిషాలకు ఫోన్ మోగింది.అప్పుడే టామి పెరిరా చదివి వినపించిన బ్రిస్టల్ క్రీడా వార్తలు ముగిశాయి. మా నాన్న మా అందరితో మాట్లాడాలని ఫోన్ చేశారు. ముందుగా మా అమ్మ తర్వాత చిన్న తమ్ముడు డేవిడ్ సురేష్ తర్వాత నేను ఇలా ఒక్కొక్కరం మానాన్నతో మాట్లాడము. మా నాన్న నాతో మాట్లాడమన్నప్పుడు ఆయన మాటల్లో ప్రత్యేకత ఏదో ఉన్నట్లుగా నాకు అనిపించింది.నేను మా మొదటి క్రికెట్ మ్యాచ్ సమయంలో మా నాన్న శ్రీలంక తూర్పు ప్రాంతంలో ఉన్నందువల్ల ఆట తిలకించలేకపోయాను. ఆ రోజు నేను 12 సంవత్సరాలలోపు పిల్లలకు జరిగిన మ్యాచ్ లో ఆడాను.సెయింట్.థామస్ పాఠశాల జట్టులో ఆ రోజు ఆడిన వారందరిలో నేనే చిన్నవాణ్ణి కావడం విశేషం.మా జట్టు నాయకునిగా వ్యవహరించిన జోహాన్ పియర్స్ కూడా నాయకత్వం వహించడం అదే ప్రధమం. జోహాన్ తల్లితండ్రులు మా కోసం వేడివేడి తినుబండారాలు తెచ్చారు. అంత రుచికరమైన పిండివంటలు నేను ఇంతవరకు తినలేదు.మ్యాచ్ అనంతరం మా నాన్న ఫోన్ చేసి ఎలా ఆడావు అని అడిగారు.“నాన్నా, వికెట్ల వెనుక మూడు క్యాచ్లు వదిలేశాను అనుకున్నంత బాగా ఆడలేకపోయానని చెప్పాను”.

అందుకు మా నాన్న ‘అరే, బంతి విసిరేటప్పుడు కచ్చితంగా బౌలర్ చేతిని గమనించుకోవాలి తరువాత బ్యాట్ ను చూడాలి’ అని చెప్పారు. మా నాన్న నాకు యిచ్చిన మొట్టమొదటి సలహా గనుక ఎంతో సంతోషంగా స్వీకరించాను. దీన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని తరువాత ఆడిన మ్యాచ్ లో జాగ్రత్తగా చాలా క్యాచ్లు పట్టగలిగాను. మా నాన్న యిచ్చిన అమూల్యమైన సలహా అనుసరించి బంతి విసిరే విధానాన్నిబట్టి బ్యాట్ అంచును తాకుతుండటం ద్వారా బంతి విసిరే బౌలర్ చేతిని గమనించేవాణ్ణి తద్వారా ఎక్కువ క్యాచ్లు పట్టగలిగాను.

మా నాన్నగారు చిన్ననాటినుండే మంచి క్రికెటర్ గా రాటుతేలారు. అంతమాత్రమే గాక తన పాఠశాల జట్టుకు నాయకత్వం వహించారు గనుక ఆటలోని మెళుకువలు ఆయనకంటే బాగా తెలిసిన వారు లేరనే చెప్పాలి.శాండుర్స్ మిలిటరీ అకాడమికి వెళ్ళి ఆరంభంలో అకాడమి జట్టులో తరువాత శ్రీలంక సైన్యం జట్టులో క్రికెట్ ఆడారు. నేను మా నాన్న కూర్చున్నప్పుడెల్లా చదువుకంటే ఎక్కువగా మేమిరువురము బహుగా ప్రేమించిన క్రికెట్ ఆటగురించే ఎక్కువగా మాట్లాడుకునే వాళ్ళం.మా అమ్మ నా చదువును గురించి ఎక్కువగా శ్రద్ధ చూపేది. మా అమ్మ నాన్న కూడా తగిన మెళుకువలు చెప్పా ఆట చదువులోను,ఇటు క్రికెట్ ఆటలోను ఎలా రాణించాలో చెప్పేవారు. మా అమ్మకు కూడా క్రికెట్ అంటే మక్కువే. వాస్తవానికి చెప్పాలంటే మా నాన్నను ఆమె క్రికెట్ మైదానంలోనే కలిసేది. ఇద్దరు తమ ప్రాధమికస్థానత విద్యనభ్యసించే సమయంలో ఒకే దేవాలయంలో క్యూయర్ లో పాటలు పాడేవారు. శ్రీలంక ఉత్తర భాగంలోని జాఫ్నా అనే పట్టణంలోని ఒకే వీధిలో నివాసం ఉండడంవల్ల వారిమధ్య స్నేహితుల్యం మరియు ప్రేమ పెరిగాయి.మా నాన్న ఉన్నత విద్యకొరకు ఇంగ్లాండు దేశానికి, మా అమ్మ భారత దేశంలోని చెన్నై నగరంలోని ఉమెన్ క్రిస్టియన్ కళాశాలకు వెళ్ళారు. శ్రీలంక తిరిగి వచ్చి తాను శిక్షణ పొందిన జీవశాస్త్ర ఉపాధ్యాయురాలిగా స్థిరపడింది.మరలా మా అమ్మ నాన్నలు క్యాండి అను ప్రాంతంలో కలుసుకున్నారు. మా అమ్మ ఉద్యోగ రీత్యా అక్కడికి వచ్చింది. మా నాన్న సిన్టా దళానికి అధిపతిగా నియమితులయ్యారు.మా నాన్న దళాన్ని ఐ.యస్.ఆర్ అని పిలిచేవారు.మిగిలిన దళాలన్ని నీలిరంగు వస్త్రాలను ధరిస్తే వీళ్ళు మాత్రం ఆకువచ్చ రంగు దుస్తులు ధరించి ప్రత్యేకంగా కనిపించేవారు. నాకు ఊహ తెలిసిన నాటికి మా నాన్న ఆకువచ్చ రంగు దుస్తులు వేసుకుని కమాతుకు, పార్టీలకు వెళ్ళున్నప్పుడు చూసి ఎంతో మురిసిపోయాణ్ణి.

వృత్తిపరంగా మా నాన్న మాకు దూరంగా ఉండేవారు గనుక దాదాపుగా సెలవు దినాల్లో తప్ప కలుసుకునే అవకాశం ఉండేది కాదు. మా నాన్న యింటికి దూరంగా ఎక్కడో పని చేసిన సందర్భంలో మా చదువులకు ఆటంకం కలుగకూడదని రాజధానియైన కొలంబోలో అద్దె యింటినుండే పాఠశాలకు వెళ్ళేవాళ్ళం అప్పట్లో ఈ పట్టణంలోనే మంచి పాఠశాలలు ఉండేవి. విరామం దొరికినపుడెల్లా మా నాన్న యింటికి వారు.తన నమ్మకాన్నిబట్టి ఉద్యోగరీత్యా మా నాన్న ఎంతో ఉన్నతమైన పదవులను చేపట్టి పని ఒత్తిడివల్ల కుటుంబంతో తక్కువ సమయం గడిపేవారు.వారాంతంలో యింటికి వచ్చి మా అందరితో కలిసి ఆనందంగా గడిపేంత సమయం ఉండేది కాదు. త్వరగా ఆదివారం వచ్చేసిందే అన్నట్లుగా ఉండేది.అయినా మేమంటే మా నాన్న తో యిష్టం,యితరాలను గౌరవించడం, దేవునియందు భయభక్తులు కలిగి ఉండడం,దేశంపట్ల మరియు కుటుంబంపట్ల శ్రద్ధ మరియు ప్రేమ ఎలా చూపించాలో మా నాన్న నుండే నేనభ్యసించుకున్నాను.

ప్రాథమిక ఉన్నత విద్యనభ్యసించిన సమయంలో గుర్తించదగిన అనేకమంది క్రికెటర్లతో కలిసి క్రికెట్ ఆడాను.పాఠశాలలో నాతోపాటు 1996 ప్రపంచ విజేత శ్రీలంక జట్టులో క్రికెట్ ఆడిన అర్జున్ రణతుంగ,అరవింద డిసిల్వ కూడా ఉండేవారు.వారితో కలిసి ఆడడం నాకెంతో భాగ్యంగా ఎంచుచున్నాను. జాన్ నీల్స్ అనే ప్రాంతంలో వ్యాపార సంస్థలో ఉద్యోగం చేస్తున్నప్పుడు ఆ కంపెని జట్టులో నాతో కలిసి శ్రీలంక జట్టులో ఆడిన రమేష్ రెనానాయక,చరిత్ సేనా నాయక వంటి యితర విస్తృతమైన ఆటగాళ్ళతో కలిసి క్రికెట్ ఆడేవాణ్ణి.వీరితో కలిసి ఆడడంవల్ల క్రికెట్ మీద నాకెంతో మక్కువ పెరిగింది.సిల్వోన్ టుబాకో కంపెని, మహారాజా ఆర్గన్ టోబాకో వీరిలో చాలామందిని ఉద్యోగస్తులుగా చేర్చుకోవడంద్వారా వీరు తమ కంపెని జట్టులో ఆడేవాళ్ళు.అయితే వీటన్నింటికి మించి వారితో నేను కలిసి ప్రాథమిక పాఠశాలలో ఆడిన ఆట బాగా గుర్తుండి పోయింది.

ఆటలో బాగా రాటుతేలి మిడిల్ ఆర్డర్ ఎడమ చేతివాటం బ్యాట్స్ మన్ గా స్థిరపడ్డాను.“క్రీజ్ లోకి వెళ్ళిన తరువాత ఒక్కొక్కటిగా చేసే మొదటి పది పరుగులు” ఎంతో విలువైనవి అని మా నాన్న నాకు చెప్పిన మాటలు పదేపదే నా మదిలో మెదులుతూనే ఉన్నాయి.శ్రీలంకలోని వివిధ ద్వీపాల పాఠశాలల జట్టు టోర్నమెంటుల ఫైనల్ మ్యాచ్ క్యాంపెబెల్ పార్క్ లో జరుగుతుంది.ఎడమచేతి వాటం బ్యాట్స్ మన్ చరిత్ సెనానాయకే ఆనంద జట్టుకు నాయకత్వం వహిస్తుండగా అర్జున్ రణతుంగ జట్టులో ఆడుతున్నాడు. పదహారు సంవత్సరాలకే బలం మరియు నైపుణ్యంతో మంచి పోరాట పరిమగల ఆటగాడైన అర్జున్ కు ప్రత్యర్థి జట్టులో మా తమ్ముడు సురేష్ మరియు నేను ఆడుతున్నాము. మా పాఠశాల జట్టు ట్రాన్ గెలిచి బ్యాటింగ్ ఎంచుకుంది. వరుసగా ఐదు వికెట్లు కోల్పోయిన తరువాత నేను క్రీజులో ప్రవేశించాను.మా జట్టును సురక్షితమైన స్థానంలో ఉంచే బాధ్యత నా భజ న్నంధాలపై వేసుకున్నాను.నేను క్రీజులో అడుపెట్టే సమయంలో అనేక ఆలోచనలు నన్ను వెంటాడాయి.మా నాన్న చెప్పిన మాటలు పదేపదే గుర్తుకు వస్తున్నాయి. కుటుంబం ఆఫ్ స్పిన్నర్ లెగ్ స్పింట్ వైపు బంట్ల వారూడు నా కాలు వెనక్కి వేసి ఒక్కసారి భారీ షాట్ కొట్టాను అది బౌండరీ అవతలకు వెళ్ళి పడింది. ఆరు పరుగులు నాకు మరియు జట్టుకు వచ్చాయి.రెండో బంతిని మిడిల్ స్టంప్ మీదికి వేయడంవల్ల మా నాన్న చెప్పినట్లుగా తిరుగుతున్న బంతిని ఎంతో జాగ్రత్తగా ఆడాను.బౌండరీలు కొట్టేంత అవకాశం లేదు గనుక నెమ్మదిగా క్రీజులో స్థిరపడడానికి ప్రయత్నం చేశాను. ప్రత్యర్థి జట్టు కెప్టెన్ తెలివిగా అర్జున్ రణతుంగకు బంతి ఇచ్చాడు.తన రనప్ మరియు ఫీల్డర్స్ అందర్ని సర్దుబాటు చేసిన తరువాత కుడిచేతి వాటం సీమర్స్ వేయడం మొదలుపెట్టాడు.రెండో బంతిని బౌలర్ మరియు మిడాన్ ఫీల్డర్ మధ్యనుండి ఆన్ డ్రైవ్ బౌండరీ కొట్టాను.మా నాన్న ఈ ఆట చూసి అర్జున్ రణతుంగ బౌలింగ్ లో నేను కొట్టిన షార్ట్ అద్భుతంగా ఉందని అదే ఆటలో ఆకర్షణగా నిలిచిందని కొనిబిచ్చాడు.నేను ఆయన కొడుకును కాబట్టి ఇలా అంటున్నాడని నాకు తెలుసు.ప్రత్యర్థి జట్టును అవమానించినపుడు నిషేధం విధించారని తద్వారా క్యాండి మరియు జాఫ్నాలో జరిగిన మ్యాచ్ లకు నేను వెళ్ళలేదని మా నాన్నకు తప్పక గుర్తుండి ఉంటుంది.తదుపరి ఆట జాఫ్నాలో మా నాన్న చదివిన సెయింట్. జాన్స్ పాఠశాల మైదానంలో జరిగింది. నేను అక్కడ ఆడుతున్నందుకు మా నాన్న ఎంతో సంతోషించాడు. ఇప్పుడుకూడా క్యాంపెబెల్ మైదానంలోలాగా జరిగింది. నా తోటి ఆటగాళ్ళు ఒక్కొక్కరు నిప్రమించుచుండగా నేను ఒంటరి పోరాటం చేశాను.అయినా గెలవలేకపోయాం.మా నాన్న, మా కుటుంబం మరియు జట్టుకొరకు నేను అంతవరకే పోరాడ గలిగాను. ఓడిన నిరాశతో అక్కడినుండి తిరిగి వచ్చాము.

క్రికెట్ ఆటలో ఎలా మైదానంలో అడుగుపెడతామో నా 54సంవత్సరాల జీవిత కాలంలో కూడా అనేక సందర్భాల్లో దిక్కుతోచని స్థితిలోను, అగమ్యగోచరంగాను, ఎటువంటి జాగ్రత్తలు తీసుకోకుండా పనులను ప్రారంభించాను.అయితే,అప్పటి పరిస్థితులను అవగాహన చేసుకుని తదనుగుణంగా నా ఆలోచనా విధానాన్ని మార్చుకుని నేను చేయవలసిన వాటన్నింటిని క్రమంగాను,నిబద్ధతతోనే జరిగించి విజయం సాధించాను.క్రికెట్ ఆటలో క్రీజులో ప్రవేశించగానే ఏ దిశనుండి బంతి విసురుతున్నాడో చూస్తూ, ఓవర్లో ఇంకా ఎన్నిబంతులు మిగిలి ఉన్నాయో పరిశీలించుకుంటూ, బంతి వేగం, స్పిన్, స్వింగ్, ఎక్కడెక్కడ ఫీల్డర్లున్నారో చూస్తూ,వికెట్ కీపర్ నిల్పున్న స్థానాన్నిబట్టి ముందుకు వెళ్ళి ఆడాలో లేదో అంచనా వేసుకుంటూ,అప్పుడే పరుగులు చేయగలం.మా నాన్న చెప్పిన “ఒక్కొక్కటిగా చేసే మొదటి పది పరుగులు” నాకు నిత్యం గుర్తుకు వస్తునే ఉంది. కుమారునిగా, సహోదరునిగా, భర్తగా, తండ్రిగా, ఉద్యోగిగా, క్రికెట్ ఆటలో సభ్యునిగా, కంపెని యజమానిగా, బోర్డు మెంబరుగా, కోచ్ గా వివిధ వృత్తి ప్రవృత్తులను చేపట్టాను.క్రికెట్ మైదానంలో అమలు చేసే సూత్రాలను, అవలంబించే

విధానాన్ని అనుసరించి ఈ బాధ్యతన్నింటిలో రాణిస్తున్నాను.క్రికెట్ ఆటలో ఎలాగైతే బంతి పడిన స్థానాన్ని బట్టి ఆడతామో అలాగే ప్రతి పనిని ఆచితూచి చేస్తూ కొనసాగుతున్నాను.

మా తల్లి మాకెంతో ప్రోత్సాహకారిగా ఉంది. నేను ఎన్నిసార్లు విఫలమైన ఆమె నా వెన్నంటి నన్ను ప్రోత్సాహపర్చి ముందుకు కొనసాగునట్లుగా బలపర్చింది. నా గురించి ఎంతమంది చెడుగా చెప్పినా మంచి రోజులు ముందు ఉన్నాయంటూ నన్ను ప్రోత్సహించి నా కొరకు నిత్యం ప్రార్థన చేస్తూ ఉండేది.ఆమె తన సుఖసౌఖ్యాలను ప్రక్కన పెట్టి మా ముగ్గురు అన్నదమ్ముల భవిష్యత్తుకొరకు తన జీవితాన్ని త్యాగం చేసింది.జీవితంలో ఎదురయ్యే సవాళ్ళను సమర్థవంతంగా ఎదుర్కొనే ఆత్మ విశ్వాసాన్ని నాలో కలుగజేసేంది.శ్రీలంకలో ప్రతి సంవత్సరం జరిగే ప్రపంచ ప్రఖ్యాతిగాంచిన పెన్ పరుగు పందెం వీక్షిస్తున్న ప్రతీసారి మా అమ్మ చెప్పిన మాటలన్ని గుర్తుకు వచ్చేవి.జీవశాస్త్రం,ఆంగ్లం మరియు వివిధ మతాల చరిత్ర బోధించే అధ్యాపకురాలిగా నా చదువు విషయంలో కూడా ప్రత్యేక శ్రద్ధ తీసుకుని కష్టంగా ఉండే పాఠ్యాంశాలను పదేపదే చదువుతూ మననం చేసుకోవాలని జీవితానికి అనునయించుకోవాలని జ్ఞాపకం చేస్తూ ఉండేది.

మహిమలో చేరిన నా తల్లితండ్రులను జ్ఞాపకం చేసుకోని రోజు లేదు.ప్రతిదినం వాక్యపఠనంద్వారా,ప్రార్థనద్వారా దేవునితో సహవాసం చేసే అనుభవాన్ని వారు నేర్పించబట్టే ఇప్పటికీ ఆయనతో సహవాసం చేయగలుగుతున్నాను.షరతులు లేని ప్రేమ, దయార్థ హృదయం,త్యాగపూరితంగా మా అవసరతలు తీర్చడం, మమ్మును సంరక్షించి పోషించిన విధానం ఈ దినాన నన్ను యింత ప్రేమ స్థితిలో నిలబెట్టింది.నూతన వ్యక్తులతో పరిచయం, నాకు తెలియని వివిధ ప్రాంతాలు, వ్యక్తుల మధ్య నా ఉనికి చాటుకునేటట్లుగా చేసింది నా తల్లితండ్రులనని సగర్వంగా ఒప్పుకుంటున్నాను.

వీటన్నింటిని జ్ఞాపకం చేసుకుని నా తల్లితండ్రుల జ్ఞాపకార్థం ఈ పుస్తకం వ్రాయడానికి ఉపక్రమించాను.వారి తదనంతరం వారిని తమ బిడ్డలు బిడ్డల బిడ్డలు మాత్రమే గాక ఈ పుస్తకం చదివిన వారందరు జ్ఞాపకం చేసుకోవాలని నా ఉద్దేశం. నేను వారికి విధేయత చూపనప్పటికీ నాపట్ల వారికి కలిగిన ప్రేమానురాగాల వల్ల వారి జీవిత విధనంద్వారా మమ్మును ప్రోత్సహించి అమూల్యమైన సూచన సలహాలతో మా జీవితాలకు మంచి బాట వేశారనడం అతిశయోక్తికాదు.వారిని జాగ్రత్తగా గమనిస్తూనే నన్ను నేను తగ్గించుకుని నా జీవితాన్ని సరిచేయను.అందువల్లనే నేనింతగా ఆశీర్వదించబడి ఆయన కృపలో కొనసాగుతున్నాను.

శ్యామ్ దేవనాయకమ్